

СПРАВКА

за отразяване на постъпили становища, предложения и възражения при съгласуването на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане на интернет страницата на Министерството на финансите и Портала за обществени консултации

Подател	Предложение	Приема/ не приема предложе нието	Мотиви
<p>ГИНКА ЙОРДАНОВА РЕГИСТРИРАН ОДИТОР</p>	<p>В Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ няма специално данъчно третиране на субсидиите, изплащани на земеделските производители за обработваните от тях земи, поради което същите се облагат в годината на счетоводното им отчитане. В международните и националните счетоводни стандарти липсва изрична разпоредба, относно признаване на приходите от субсидии, изплащани на земеделските производители за единица площ. Земеделието е специфичен отрасъл, в който стопанската година не съвпада с календарната, а база за определяне размера на основните субсидии, са размерите на обработваните площи и изпълнението на конкретни условия, свързани със стопанисването им за съответната стопанска година. Част от субсидиите за единица площ се получават през текущата година, а другата част- през следващи години. Съгласно чл. 26, ал.1, т. 4 от Закона за счетоводството, позициите, които се представят във финансовите отчети, се признават и оценяват в съответствие с принципа начисляване – <i>„ефектите от сделки и други събития се признават в момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаването или плащането на паричните средства или техните еквиваленти, и се включват във финансовите отчети за периода, за който се отнасят“</i>; Съгласно разпоредбите на Международен счетоводен стандарт (МСС) 20 „Счетоводно отчитане на безвъзмездни средства, предоставени от държавата, и оповестяване на държавна помощ“, т. 16. <i>Основното в приходния подход е, че безвъзмездните средства, предоставени от държавата, се признават в печалбата или загубата на системна база през периодите, през които предприятието признава като разход съответните разходи, които безвъзмездните средства са предназначени да компенсират. Признаването в печалбата или загубата на безвъзмездните средства, предоставени от държавата, на база постъпления не е в съответствие с предположението за текущо счетоводно начисляване (вж. МСС 1 Представяне на финансови отчети)...</i></p> <p>Съгласно СС 20 „Отчитане на правителствени дарения и оповестяване на правителствена помощ, т. 3. 2. , б. „б“, Правителствените дарения се отчитат като финансиране „<i>през периодите, през които са отразени разходите за изпълнение на условията по даренията.</i>“</p> <p>Същевременно, в указания на НАП, тези финансираня се третират</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗИД на ЗКПО).</p>

	<p>съгласно СС 20 Отчитане на правителствени дарения и оповестяване на правителствена помощ, т „3.4. Правителствените дарения, получени от предприятията като компенсация за минали разходи или загуби, се признават за приход през периода на получаването им“.</p> <p>Данъчното облагане на тези финансираня зависи изцяло от счетоводното им отчитане.</p> <p>Според счетоводното законодателство- те следва да се отчитат като приход в годината, за която се отнасят, а според становище на НАП- в годината на получаването им. Тези различия имат за последица спорове, включително и съдебни. Съдебната практика е в потвърждение отчитането на база принципа за начисляване. /Решение № 501/05.12.2019 г. на Административен съд Добрич, Решение № 10588/31.07.2020 г./.</p> <p>С цел да не се влияе отчитането на приходите и достоверността на годишните финансови отчети от данъчното облагане, предлагам правителствените дарения на земеделските производители за единица площ, да се признават като приходи в годината на отчитането им, съгласно приложимите счетоводни стандарти, а облагането им- в годината на получаването.</p> <p>Конкретно предлагам промяна в ЗКПО, Глава осма ДАНЪЧНИ ВРЕМЕННИ РАЗЛИКИ, с нов чл. 36а Приходи от правителствени дарения на земеделски производители за единица площ ал. 1. Приходите от правителствени дарения за единица площ, не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане. ал. 2. Приходите от правителствени дарения за единица площ се признават за данъчни цели в годината на получаването им.</p> <p>Това допълнение към ЗКПО относно субсидиите ще има следните положителни ефекти:</p> <ul style="list-style-type: none"> - облагането на начислените, но неполучени земеделските субсидии ще бъде идентично с данъчното третиране на наличната, нереализирана земеделска продукция; - принципът на облагане ще бъде уеднаквен за всички лица- земеделски производители, без оглед на техния юридически статут; - ще се избегне предварително облагане на приходи, които не са получени и чийто размер е определен приблизително, по прогнозни данни; - ще се избегнат спорове, данъчни и съдебни производства; - ще бъдат лесно проверявани; <p>В момента НАП е разпратила писма на земеделски производители за установено несъответствие в подадените ГДД за 2023 г. на декларираните данни за получени финансираня, сравнени с данните от Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/. Несъответствията се дължат на факта, че В ГДД лицата са декларирали отчетените на база принципа за текущо начисляване субсидии за 2023 година, а от ДФЗ са посочили- изплатените на лицата субсидии през същата година.</p>		
--	--	--	--

<p>БЪЛГАРСКА СТОПАНСКА КАМАРА</p>	<p>Във връзка с представения Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане, Българската стопанска камара (БСК) изразява следното становище:</p> <p>1. Относно предвидените мерки, свързани с продължаване прилагането на данъчното облекчение за извършване на производствена дейност в общини с безработица, по-висока от средната за страната, в случаите на минимална помощ</p> <p>БСК подкрепя направените предложения във връзка с продължаване на прилагането на данъчното облекчение под формата на минимална помощ за предприятията, които извършват производствена дейност в общини, в които безработицата е с или над 25 на сто по-висока от средната за страната. Въпреки минималното негативно въздействие върху бюджета, преотстъпването на корпоративния данък е мярка, която насърчава частните инвестиции и способства за увеличаване на заетостта в тези общини.</p> <p>2. Относно предложените изменения за уточняване и/или допълнение на текстовете, свързани с прилагането на режима за облагане на многонационалните и големите национални групи предприятия с допълнителен данък и с национален допълнителен данък</p> <p>БСК подкрепя предложените изменения в глава пета „а“ от ЗКПО. Измененията в чл. 260л относно формулата за определяне на дължимия вторичен допълнителен данък от съставните образувания на многонационалната група предприятия в страната въвежда по-справедливо разпределение на данъка. Подкрепяме измененията в чл. 72 и чл. 73 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, които определят данните от информационната декларация като данъчна и осигурителна информация, като по този начин се осигурява конфиденциалност на съдържанието ѝ.</p>	<p>Приема се</p>	
<p>СДРУЖЕНИЕ „БЪЛГАРСКАТА ПРЕДПРИЕМАЧЕСКА АСОЦИАЦИЯ“</p> <p>СДРУЖЕНИЕ “БЪЛГАРСКИ КЛЪСТЕР ЗА ДИГИТАЛНИ РЕШЕНИЯ И ИНОВАЦИИ В ЗДРАВЕОПАЗВАН</p>	<p>Във връзка с публикуваните за обществени консултации проекти на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност (ЗИД на ЗДДС) и на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗИД на ЗКПО), от името на долуизброените организации бихме искали да използваме възможността да предложим на Вашето внимание следните изменения и допълнения, които да уредят още един важен за бизнеса и гражданите въпрос, а именно създаването на възможност за съхранение на данъчните документи и касовите бележки, издадени на хартиен носител, като дигитални копия на оригинала.</p> <p>В годините това е въпрос, който е бил нееднократно повдиган от нашите членове и партньори, а в последните месеци предвид съществуващи и предстоящи европейски законодателни инициативи, предприехме действия за по-</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане.</p>

<p>ЕТО”</p> <p>СДРУЖЕНИЕ "БЪЛГАРСКА ФИНТЕХ АСОЦИАЦИЯ"</p> <p>СДРУЖЕНИЕ "ГЕРМАНО- БЪЛГАРСКА ИНДУСТРИАЛНО -ТЪРГОВСКА КАМАРА"</p> <p>СДРУЖЕНИЕ "ПРОФЕСИОНАЛ НА АСОЦИАЦИЯ ПО РОБОТИКА И АВТОМАТИЗАЦИ Я”</p>	<p>широко и експертно обсъждане на темата. Проведените разговори и анализи ни карат да вярваме, че има полезни стъпки, които могат да бъдат направени в посока дигитализация и модернизация на тези обществени отношения, които да доведат до намаляване на административната тежест за данъчно задължените лица. Ето защо, отчитайки усилията, които Министерството на финансите прави в посока усъвършенстване на действащото законодателство и привеждането му в съответствие с целите и ценностите на Европейския съюз, бихме искали да използваме възможността, със следното изложение, да насочим Вашето внимание към тази широко обсъждана тема, като същевременно Ви предложим възможни варианти за преодоляването на разглеждания проблем и развитието на действащото национално законодателство.</p> <p>В сега действащото данъчно законодателство е уредено задължението за всяко данъчно задължено лице да осигурява съхраняването на данъчните документи, издадени от него или от негово име, както и на всички получени от него данъчни документи, в оригиналния им вид. В условията на все по-бърза дигитализация във всички сфери на обществения живот, задължението за съхранение на документи на хартиен носител едновременно от издателя и от получателя създава съществени затруднения за данъчно задължените лица, както за по-големите юридически лица, така също и за по-малките такива. От една страна, по-големият оборот генерира по-голям брой хартиени документи, за съхранението на които е необходим и по-голям ресурс като обезопасени помещения за съхранение, необходимост от пренасянето им от едно място на друго, по-трудното обработване на данните и др. От друга страна, подобни разходи за по-малките икономически субекти значително натоварват и техния бюджет. Всичко това добавя допълнителна административна тежест за икономическите субекти и значително затруднява спазването на законовите изисквания.</p> <p>Проблемът с цифровизацията на счетоводните документи отдавна е идентифициран от институциите на ЕС и работата по решаването му на равнище ЕС вече е започнала. Още през 2010 г. Европейската комисия в „Програмата в областта на цифровите технологии за Европа“ призна потенциала на електронното фактуриране (eInvoicing) като ключов фактор за развитие на цифровата икономика и средство за насърчаване на вътрешния пазар. През същата година Европейската комисия препоръчва приемането на електронното фактуриране и разработването на стандарт за всички държави-членки. През годините, както държавите-членки, така и Европейският парламент се застъпваха за действия за насърчаване на електронното фактуриране и настояваха за задължително прилагане на електронното фактуриране при обществените поръчки, което доведе до приемането през 2014 г. на Директива 2014/55/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно електронното фактуриране при</p>		
--	--	--	--

обществените поръчки. Директивата имаше за цел да улесни електронното фактуриране B2G (Business-to-Government) и B2B (Business-to-Business), да намали сложността и да понижи разходите за всички страни, участващи в транзакциите. Тя задължи публичните администрации да приемат електронни фактури, съответстващи на европейския стандарт за електронно фактуриране, за договори за обществени поръчки, като държавите-членки имаха краен срок до април 2019 г. за въвеждане на електронно фактуриране в B2G на централно равнище и до април 2020 г. за подцентрално равнище. Очакваното въздействие на директивата беше да подобри оперативната съвместимост, да се увеличи разпространението на електронното фактуриране и да се опростят процедурите за фактуриране и бизнес потоците.

Неотдавнашното важно развитие на политиката на ЕС в областта на фактурирането е свързано със законодателните предложения "ДДС в цифровата ера" (ViDA). На 8 декември 2022 г. Европейската комисия предложи поредица от мерки за модернизиране и превръщане на системата на ЕС на данъка върху добавената стойност (ДДС) в по-добра работа за предприятията и по-устойчива на измами чрез възприемане и насърчаване на цифровизацията. Целта на ЕК е данъчната отчетност в реално време, базирана на електронни фактури, да стане абсолютно задължителна за всички държави-членки като естествена следваща стъпка в цялостната цифровизация на ЕС, която се очаква да се случи до 2028 г.

В този смисъл предприемането на стъпки на национално ниво, които ще насърчат и ще доведат до все по-широка дигитализация на данъчните и счетоводните документи е естествена крачка напред към постигането на целите, които Европейският съюз вече е заложил и които ще станат част от действащото общностно законодателство в обозримо бъдеще.

Предвид горното, бихме искали да предложим промени, които се изразяват в предоставяне на възможност, в случаите когато данъчните и/или счетоводните документи се издават на хартиен носител, хартиеният оригинал да се пази само на едно място, а именно при неговия издател. Считаме, че тези промени ще допринесат за облекчаване на получателите на данъчните/счетоводните документи, тъй като те вече ще имат възможност да съхраняват само дигиталното копие на документа, което в по-голямата част от случаите е и по-надеждният вариант за съхранение. По-високата надеждност при съхранението в електронен вид се дължи най-малко на спецификите на хартиените документи при дългосрочно съхранение най-съществените, от които е избледняване на мастилото и невъзможността за четимост на оригиналния документ. Също така съхранението на хартиени оригинали води до по-висок риск от повреждане и унищожаване, например при пожар, наводнение и други неблагоприятни и непредвидими условия. От друга страна, съхранението в електронен формат позволява съхранение в облачни хранилища, което облекчава

получателя и повишава сигурността, тъй като в тези случаи може, от една страна, да съхранява две или повече дигитални копия на различни носители, респективно на различни места за съхранение, а от друга, да използва професионална облачна или сходна услуга за съхранение, при която ще получи професионални условия и защита от рискове като физическо унищожаване на информацията/носителите. В същото време, ще се запази и хартиеният оригинал, но само при издателя, от когото всъщност ще зависи в какъв формат ще бъдат издадени данъчните и/или счетоводните документи. Така, при необходимост от сравняване на дигиталното копие с оригинала, такъв все пак ще съществува и ще може да бъде приложена насрещна проверка.

Тази промяна ще облекчи получателите на данъчни и счетоводни документи, тъй като те не биха могли да направят избор дали да получат съответния документ на хартия или в електронен формат, това е избор на издателя, който би могъл да прецени, както рисковете, така и разходите, съпътстващи издаването, респективно съхранението на хартиени данъчни документи и да направи избор да ги издава като електронни такива. Считаме, че след като задължението за съхранение на оригинала във формата, в който е издаден, остане само за издателя, това несъмнено ще стимулира субектите, издаващи данъчни документи, да преминат към издаването им именно в електронен вид, като това, от своя страна, ще ускори и цялостния процес по дигитализация и по-бързо постигане на целите, заложили и от ЕС, а именно отчитането на данъчните документи в реално време, базирано на изцяло е-фактуриране, а така също и безспорно ще доведе до намаляване на административната тежест за голяма част от данъчно задължените субекти.

Горните изводи изцяло се подкрепят и при по-детайлното проучване на сега действащата нормативна уредба и установената практика, при която, когато издателят сканира издадения като хартиен данъчен документ и го изпрати по електронен път до получателя, то така полученият сканиран документ се счита за електронен данъчен документ и получателят има задължението да го съхранява именно като такъв и в този случай единственият хартиен оригинал се съхранява от издателя му. Видно от практиката това не е създавало проблем, нито в процеса на доказване на определени факти и обстоятелства, нито в цялостния документооборот, свързан с данъчното облагане. Още повече, че и към настоящия момент задължените лица, които при създаването и обработката на цялата или на част от информацията и документите, от значение за данъчното облагане, използват информационни системи, продукти или архиви, трябва да съхраняват създадените данни в електронен вид, независимо от съхранението им на друг носител.

Ето защо считаме за ненужно да продължава да съществува задължението за получателя да съхраняват получените на хартиен носител данъчни документи в

	<p>техния оригинален вид на хартия, а е достатъчно да съхраняват, в законоустановения срок, дигитално копие, което да съдържа цялата информация, съдържаща се и в хартиения оригинал и респективно да гарантира автентичността на произхода, целостта на съдържанието на данъчните документи, както и тяхната четливост през целия срок на съхранение, съгласно изискването на чл. 121, ал. 2 от Закона за данъка върху добавена стойност. Нещо повече, считаме, че съхранението на хартиения оригинал би създавало значително по-големи проблеми, например с разчитане на документа след като мастилото е избледняло в края на определения срок за съхранение, отколкото ако се съхраняват като дигитално копие.</p> <p>И тъй като промените в Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), които въвеждат задължението данъчните документи да се съхраняват в оригиналния им вид се въвежда през 2013 г., в резултат на задължението за транспониране на Директива 2010/45/ЕС на Съвета от 13 юли 2010 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на правилата за фактуриране, следва да обърнем внимание, че текстът на Директивата казва, че държавите-членки могат да изискват фактурите да бъдат съхранявани в оригиналния им вид, в който са били изпратени или предоставени, независимо дали това е в електронен вид или на хартиен носител. В този смисъл предлаганата промяна няма да доведе до противоречие с Директивата, респективно до противоречие на националното право с приложимото право на ЕС. Напротив, както вече беше изяснено, считаме, че тази промяна ще ускори процеса по дигитализация и преминаване към изцяло електронно фактуриране, към което се стреми ЕС повече от 10 години след приемането на Директивата.</p> <p>Следва да се отчете и тенденцията нормативната уредба във всички сфери на обществения живот, включително процесуалното законодателство, да се изменя и усъвършенства като се въвеждат разпоредби, регламентиращи издаването, съхранението и връчването на електронни документи и/или дигитални копия на хартиени документи, включително способите за доказване чрез такива документи. В тази връзка съвсем естествен процес е да бъде усъвършенствано и адаптирано към новите условия и технологии и националното ни данъчно законодателство.</p> <p>В допълнение на вече изложеното, с предлаганите промени в Закона за данък върху добавената стойност, Закона за счетоводството и Закона за корпоративното подоходно облагане, се цели цялостна уредба, позволяваща постигането на последователност и предвидимост в регулацията, свързана със съхраняването на данъчните и счетоводните документи, а също и на съпътстващата ги документация. Тези промени ще допринесат за уеднаквяване на режимите за съхранение, което ще намали значително административната тежест</p>		
--	--	--	--

и ще осигури еднакво третиране на сходни по вид документи и тяхното съхранение в обвързани помежду си производства.

Предвид горното, в светлината на все по-бързата дигитализация на всички аспекти от обществения живот, съпътствани от бързоразвиващите се информационни технологии, ведно с усилията на европейските институции за въвеждане във всички държави-членки на изцяло електронно фактуриране в кратък срок, както и отчитайки изминалото време от транспониране на Директивата до днес, предлагаме промени, които следват естествения ход на събитията и са крачка напред към ускоряване на преминаването към изцяло електронното фактуриране. Също така считаме, че промените, които предлагаме, ще подпомогнат процеса по дигитализация на данъчните отношения като прилагането им, преди възникване на задължението за изцяло електронно фактуриране, ще подпомогне процеса по усъвършенстване, както на технологичните решения, така и на нормативната уредба в тази област и ще дадат време, през което да бъдат тествани взаимовръзките при прилагането на бизнес процесите, технологичните решения и нормативната уредба, така че, когато задължението за електронно фактуриране бъде въведено, всички тези компоненти и процеси да бъдат прилагани като вече работещи решения.

Предвид гореизложеното, предлагаме на Вашето внимание, предложения за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност, Закона за счетоводството и в Закона за корпоративното подоходно облагане (приложени към настоящата комуникация). В друга своя кореспонденция до Вас – писмо от 15-00-109/19 септември 2024 г – сме се обърнали с искане за среща по същата тема.

Предварително благодарим за отделеното време да се запознаете с нашите предложения, оставаме на разположение и вярваме в ползотворното сътрудничество и експертния диалог между държавата и бизнеса за постигане на работещи решения, които да гарантират и защитят, както правата и интересите на държавата, така и тези на бизнеса и всички данъчно задължени субекти.

Приложение

Предложения за изменения и допълнения - на Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност (ЗИД на ЗДДС) и Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗИД на ЗКПО)

В ЗАКОНА ЗА ДАΝЪК ВЪРХУ ДОБАВЕНАТА СТОЙНОСТ:

В чл. 121 се създава нова алинея 2 със следното съдържание:

„(2) Данъчно задълженото лице, в срока по ал. 1, може да съхранява получените от него данъчни документи на хартиен носител, като дигитални копия, позволяващи при възпроизвеждането им тяхното съдържание да съответства напълно на оригинала. В тези случаи дигиталното копие замества

	<p><i>изцяло хартиения оригинал.“</i> Досегашните ал. 2 и ал. 3 стават съответно ал. 3 и ал. 4.</p> <p>В ЗАКОНА ЗА СЧЕТОВОДСТВОТО: В чл. 4 се създава нова ал. 6 със следното съдържание: <i>„ал.6. Счетоводните документи по ал. 1, издадени на хартиен носител, могат да бъдат съхранявани от получателя им като дигитални копия, позволяващи при възпроизвеждането им тяхното съдържание да съответства напълно на оригинала. В тези случаи дигиталното копие замества изцяло хартиения оригинал.“</i></p> <p>В ЗАКОНА ЗА КОРПОРАТИВНОТО ПОДОХОДНО ОБЛАГАНЕ: В чл. 10, ал. 4 да се допълни след последното изречение със следния текст: <i>„За целите на данъчното облагане, фискалните касови бележки от фискално устройство (фискален бон) и/или касовите бележки от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), издадени на хартиен носител, могат да се съхраняват от получателя им като дигитални копия, позволяващи при възпроизвеждането им тяхното съдържание да съответства напълно на оригинала. В тези случаи дигиталното копие замества изцяло хартиения оригинал.“</i></p>		
<p>АСОЦИАЦИЯ ЗА ИНОВАЦИИ, БИЗНЕС УСЛУГИ И ТЕХНОЛОГИИ (АИБЕСТ)</p> <p>БЪЛГАРСКА АСОЦИАЦИЯ ПО ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ (БАИТ)</p> <p>БЪЛГАРСКА АСОЦИАЦИЯ НА СОФТУЕРНИТЕ КОМПАНИИ (БАСКОМ)</p>	<p>Изразяваме настоящото становище във връзка с публикувания на 18.09.2024 г. за обществено обсъждане Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (наричан по-долу „Законопроект“).</p> <p>1. Неприлагане на предвиденото в Директивата облекчение за съществена стопанска дейност за разходите за персонал. От 01.01.2024 г. влязоха в сила измененията в Закона за корпоративното подоходно облагане („ЗКПО“), чрез които България въведе правилата за облагане на многонационалните и големите национални групи предприятия с допълнителен данък и с национален допълнителен данък. Новият режим за облагане с национален допълнителен данък беше имплементиран, заедно с облекчението за съществена стопанска дейност, но единствено за инвестициите в дълготрайни материални активи, докато от приложното му поле бяха изключени допустимите разходи за персонал, съгласно чл. 260я26, ал. 3 от ЗКПО. Публикуваният Законопроект понастоящем не предлага коригирането на цитираната разпоредба, което считаме, че би довело до значими негативни последици за страната, като по-долу излагаме нашето становище:</p> <p>1.1. Несъобразяване с целта на правилата за допълнителен данък. Целта за</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Следва да се има предвид, че по отношение на националния допълнителен данък Директива (ЕС) 2022/2523 не съдържа задължителни за прилагане правила по отношение на този данък, като същият може да бъде въведен по няколко начина. Разпоредбите на глава тридесет и четвърта „л“ от ЗКПО относно националния допълнителен данък са съобразени с типовите глобални правила срещу свиване на данъчната основа (втори стълб) на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие, които дават право на избор дали и до каква степен да</p>

<p>БЪЛГАРСКА РАБОТОДАТЕЛСКА АСОЦИАЦИЯ ИНОВАТИВНИ ТЕХНОЛОГИИ (БРАИТ)</p> <p>БЪЛГАРСКА ПРЕДПРИЕМАЧЕСКА АСОЦИАЦИЯ (БЕСКО)</p> <p>БЪЛГАРСКА ФИНТЕХ АСОЦИАЦИЯ (БФА)</p> <p>ПРОФЕСИОНАЛНА АСОЦИАЦИЯ ПО РОБОТИКА, АВТОМАТИЗАЦИЯ И ИНОВАЦИИ (PARAI)</p>	<p>въвеждането на правилата, изготвени на ниво ОИСР и възприети в Директива (ЕС) 2022/2523 за гарантирането на минималното ефективно данъчно облагане от 15% („Директивата“), е да противодейства на ерозирането на данъчните основи чрез прехвърляне на печалби от локации, в които се създава икономическа стойност чрез стопанска дейност към юрисдикции с ниско ефективно облагане. По-специално, основната идея зад облекчението за съществена стопанска дейност, базирано на съществени активи и разходи за персонал, е именно да послужи като измерител на съществените дейности в рамките на юрисдикцията, за да ги предпази от допълнителния механизъм на дооблагане. Изрично в Обосновка 14 от Директивата е изложено, че се въвежда облекчението за съществена дейност, за да се постигне пропорционален подход, тъй като наличието на значими разходи, свързани с наети лица и инвестиции в материални активи е валидна индикация за съществена икономическа дейност в съответната юрисдикция. Тази специална мярка има изключително значение за държавите-членки в Централна и Източна Европа, които традиционно предвиждат по-атрактивни общи режими на облагане (като Унгария и България) или секторно диференцирани такива (като Полша, Румъния и Гърция) с цел привличане на преки инвестиции в икономиките си.</p> <p>Представяваният от нас сектор извършва именно действителна икономическа дейност в страната със сериозни инвестиции в местни кадри, допринасящи за цялостното развитие на икономиката в България.</p> <p>1.2. Единствено България не въвежда изключването на разходите за персонал. Извършен от нас сравнителен анализ посочва, че абсолютно всички държави в ЕС и в глобален мащаб (над 35 държави), които са въвели правилата за прилагане на национален допълнителен данък или в момента разглеждат законопроект за неговото въвеждане са приложили изключението за съществена стопанска дейност, както за стойността на дълготрайните материални активи, така и за разходите за персонал.</p> <p>Правилата за минималното данъчно облагане от 15% са нови за всички държави по света и все още не е оценено практически въздействието, което същите ще окажат върху икономиката. Във връзка с това, не намираме за удачно България да прилага новите правила, по начин, отличаващ се от общоприетия, тъй като това води до неочаквани негативни последици за инвестиционния климат и икономиката в страната, които е възможно да не са целени, нито допускани от българския законодател.</p> <p>1.3. Неравнопоставеност между секторите в националната икономика. Разграничението при прилагането на облекчението единствено за дълготрайните материални активи доведе до неравнопоставеност при облагането с национален допълнителен данък между различните икономически сектори в страната. Много бизнеси, опериращи в сферата на услугите и осигуряващи значим брой работни</p>		<p>се прилага изключението за съществена стопанска дейност за целите на определяне на този данък.</p>
---	---	--	---

	<p>места с висококонкурентни заплати, не разчитат на материални активи за дейността си, съответно са поставени в по-неблагоприятно положение в съпоставка с други отрасли, независимо от значителния си принос в икономиката на страната (особено предвид пряката корелация между разходите за възнаграждения и ръста на спестяванията и потреблението в рамките на националното стопанство) Тази неоправдана неравнопоставеност е негативен сигнал към много български компании и чуждестранни инвеститори в страната, чиято икономическа дейност разчита основно на човешки капитал и много по-малко на материални активи. В това число пряко засегнати са и членовете на организации като Асоциацията за иновации, бизнес услуги и технологии (АИБЕСТ).</p> <p>Аутсорсинг индустрията и секторът, зает с научноизследователска и развойна дейност, са едни от най-динамично развиващите се, със значим принос в българската икономика, които показват стабилен растеж, увеличаване на приходите, както и на заплатите на служителите си. Секторът отбелязва ръст от 16.8% в приходите през 2022 г., като същите възлизат на 5.8% от БВП на страната за същия период. Ако средносрочният темп на растеж се запази, до 2025 г. се очаква индустрията да има общ оборот, съответстващ на 9.2% от националния БВП. Същевременно, през 2022 г. компаниите от сектора увеличиха разходите си за труд с 25.9% на годишна база, достигайки общо до 3.004 млрд. евро.</p> <p>При настоящата редакция и прилагане на облекчението за съществена стопанска дейност, може да се очакват неблагоприятни последици за сектора, в това число спад на инвестициите в разширяването на установените проекти и привличането на нови такива.</p> <p>Това неминуемо ще забави процесите на дигитализация, техническо развитие и иновации в страната. От друга страна, неравнопоставеността може да доведе и до оттегляне на инвестиции от сектора и тяхното преместване в други юрисдикции, предвиждащи облекчението в пълния му размер. Това може да бъде предпоставка и за изтичане на висококвалифицирани кадри, както и за увеличаване на безработицата в страната, водещи до намаляване на производителността и забавяне на икономическия растеж. Подобна политика рязко се разминава с поставените цели пред държавите-членки за насърчаване на иновациите и техническия прогрес като ключови фактори за постигането на устойчив растеж в ЕС в най-скорошния Доклад за Бъдещето на европейската конкурентоспособност („The Future of European Competitiveness“²). От тази гледна точка, взимайки предвид и ключовия принос на сектора в икономиката на държавата, не виждаме разумни аргументи защо именно на тези бизнеси е отказано данъчно облекчение, което е изрично предвидено, разгледано и съгласувано не само на ниво ЕС, но и на международно ниво от Приобщаваща рамка към ОИСР, включваща над 140 юрисдикции.</p>		
--	---	--	--

	<p>1.4. Поставянето на дружества от един и същ сектор в неравнопоставеност, в зависимост от тяхната рентабилност Разпоредбите на чл. 260я20 и сл. от ЗКПО предвиждат прилагането на облекчен режим през преходния период (за данъчни периоди започващи на или преди 31.12.2026 г. и приключващи на или преди 30 юни 2028 г.), базиран на данните от отчета по държави на съответната група. Съгласно чл. 260я20, ал. 1, т. 3 ЗКПО, когато реализираната печалба преди данъци на групата в България, съгласно отчетите по държави, е равна или по-ниска спрямо изключението за съществена стопанска дейност, размерът на допълнителния данък за този период ще бъде нула. Подчертаваме, че изключението за съществена стопанска дейност по цитираната разпоредба включва средноаритметичната балансова стойност на дълготрайните материални активи през годината, но също и разходите за персонал. В своите административни насоки от декември 2023 г. ОИСР изрично потвърждава, че е нужно да се използват процентите за преходния период (чл. 260я17 на ЗКПО) при изчисляването на размера на изключението за съществена стопанска дейност за целите на облекчението за преходния период. При позоваването на тези правила, дружества от един и същ сектор, реализиращи рентабилност по-ниска от изключението за съществена стопанска дейност, биха били освободени от национален допълнителен данък, докато такива с по-висока печалба не биха могли да се възползват от подобно облекчение. Предвид настоящата редакция на чл. 260я26, ал. 3 на ЗКПО, същите тези рентабилни данъкоплатци, които реализират успешни проекти, допринасяйки за развитието на икономиката, ще бъдат дообложени с национален допълнителен данък, без дори да имат възможност да ползват облекчение за извършените разходи за персонал. Считаме, че това би поставило в различно положение дружества, които са част от един и същ сектор, единствено на база тяхната печалба, като високорентабилните биха били поставени в по-неблагоприятно положение, което ефективно обезсърчава успешната стопанска инициатива. В допълнение, наличието на правилата за облекчен режим в преходния период отново демонстрират липсата на логична обосновка защо изключението за съществена стопанска дейност върху разходите за персонал не се прилага за целите на националния допълнителен данък.</p>		
	<p>2. Предложено намаляване на размера на облекчението за съществена стопанска дейност през преходния период. В Законопроекта е предвидено изменение в нормата на чл. 260я¹⁷. Същата разпоредба предвижда увеличен размер в процентно отношение на облекчението за съществена стопанска дейност за период от десет години от въвеждането на правилата за минимално допълнително облагане от 15%. В настоящата редакция е ясно, че за данъчни периоди, започващи след 31 декември 2023 г., облекчението за съществена стопанска дейност за дълготрайни материални активи ще бъде в размер на 8,0 на</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предлаганото изменение на чл. 260я¹⁷ привежда текста на разпоредбата в съответствие с Типовите глобални правила на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) срещу свиване на данъчната основа (втори стълб).</p>

<p>сто, за периоди, започващи след 31 декември на 2024 г., облекчението ще бъде в размер на 7,8 на сто и т.н., докато в Законопроекта се предлага думите „след 31 декември на“ се заменят с „през всяка от“.</p> <p>Нашето разбиране е, че чрез въпросното изменение ефективно за данъчни периоди, започващи през 2024 г., облекчението за съществена стопанска дейност за дълготрайни материални активи ще бъде в размер на 7,8 на сто, а в последващи години облекчението ще продължи да намалява аналогично на настоящите правила.</p> <p>В тази връзка, намираме предложението за законодателно изменение за напълно неуместно на първо място, поради допълнителното влошаване на положението на данъкоплатците, поради въвеждане на по-рестриктивно правило, спрямо нормите в Директивата и договорените на ниво ОИСР. По този начин българските дружества отново ще бъдат поставени в по-неизгодно положение спрямо своите конкуренти, опериращи в други юрисдикции по отношение на допълнителния данък.</p> <p>Аргументацията за влошаване на инвестиционната среда ще е напълно валидна и във връзка с дискутираното предложение. Изменението може да се възприеме като негативен знак за чуждестранните инвеститори и да възпрепятства привличането на чуждестранен капитал. На следващо място, предложението за изменение на дискутираната норма противоречи на буквалния текст на чл. 48, пара. 1 и 2 от Директивата, който включва изрично, че преходните проценти за облекчението се прилагат за данъчни периоди след 31 декември на съответната година. Въпросното изменение се отнася и до правилото за първичен и вторичен данък, а не единствено до националния допълнителен данък. По този начин, България би могла да бъде обект на процесуални действия за неправилно транспониране на разпоредби от Директивата. В допълнение, всяко несъответствие би могло да доведе до ситуация, в която режимът на въведения допълнителен данък да не бъде разглеждан като квалифициран от международната общност.</p> <p>Във връзка с гореизложеното, предлагаме да бъде извършено законодателно изменение, което да позволи прилагането на облекчението за съществена стопанска дейност и за разходите за персонал, като в новата си редакция чл. 260я²⁶, ал. 3 ЗКПО да гласи:</p> <p>(3) За целите на ал. 1, при определяне на изключението за съществена стопанска дейност чл. 260щ, ал. 3 се прилага, като стойността от 5 на сто за периода 2023 – 2032 г. се заменя със стойностите, посочени в чл. 260я¹⁷, ал. 1, и чл. 260щ, ал. 4 се прилага, като стойността от 5 на сто за периода 2023 – 2032 г. се заменя със стойностите, посочени в чл. 260я¹⁷, ал. 2.</p> <p>Предвид гореизложеното, настояваме предложението за изменение на чл. 260я¹⁷, ал. 1 и 2 от ЗКПО да бъде оттеглено при внасянето на Законопроекта в</p>		<p>Съществуващата редакция на чл. 260я¹⁷ е в съответствие с чл. 48 от Директива (ЕС) 2022/2523. Европейската комисия (ЕК) е изразила становище, че чл. 48 от директивата следва да се тълкува в съответствие с Типовите глобални правила на ОИСР и че при прилагането му не следва да се появят несъответствия между тях и директивата. Съгласно чл. 9.2. от Типовите глобални правила на ОИСР изрично става ясно кои са приложимите ставки. Следва да се обърне внимание, че съгласно точка 24 от преамбюла на Директива (ЕС) 2022/2523 е посочено, че „при изпълнението на настоящата директива държавите членки следва да използват типовите правила на ОИСР и обясненията и примерите в „Данъчни предизвикателства, произтичащи от цифровизацията на икономиката – Типови глобални правила срещу свиване на данъчната основа (втори стълб)“, договорени в Приобщаващата рамка на ОИСР/Г-20 относно BEPS, както и Рамката за прилагане на GloBE, включително нейните правила за ограничаване на данъчните задължения, като източник на примери или тълкувание, така че да се гарантира последователността в прилагането във всички държави членки, доколкото правилата</p>
--	--	--

	Народното събрание.	<p>отговарят на настоящата директива и правото на Съюза. Такива правила за ограничаване на данъчните задължения следва да са относими към МГП, както и към големите национални групи.“.</p> <p>Също така следва да се има предвид и присъединяването на Република България към Споразумението на Приобщаващата рамка от 8 октомври 2021 г., съгласно което присъединилите се държави, избрали да въведат GloBE правилата следва да ги прилагат и администратират по начин, който е в съответствие с резултатите, предвидени по Втори стълб, включително в светлината на типовите глобални правила и административните насоки, договорени от Приобщаващата рамка на ОИСР.</p> <p>Във връзка с горното и с цел правна сигурност и предотвратяване на разнопосочно тълкуване се предлага текстът на разпоредбата на чл. 260я¹⁷ да се приведе в съответствие с чл. 9.2. от Типовите глобални правила на ОИСР.</p> <p>По отношение на получаването на квалифициран статут на допълнителния данък следва да се отбележи, че за получаването му следва да бъдат отстранени всички несъответствия с типовите правила на ОИСР,</p>
--	---------------------	--

			което се цели с предлаганото изменение на чл. 260я ¹⁷ .
АСОЦИАЦИЯ НА БАНКИТЕ В БЪЛГАРИЯ	<p>По отношение на облагането с национален допълнителен данък, нашето предложение е да се включи облекчението за съществена дейност и за разходите за персонал. Облекчението за съществена стопанска дейност е предвидено в Директива (ЕС) 2022/2523 и цели да позволи на държавите членки да запазят атрактивността си като инвестиционна дестинация за компании, които инвестират в изграждане ДМА и развитие на местни кадри. Смятаме, че невъвеждането на облекчението би имало отрицателен ефект върху конкурентния данъчен режим на България.</p>	Не се приема	<p>Следва да се има предвид, че по отношение на националния допълнителен данък Директива (ЕС) 2022/2523 не съдържа задължителни за прилагане правила по отношение на този данък, като същият може да бъде въведен по няколко начина. Разпоредбите на глава тридесет и четвърта „Л“ от ЗКПО относно националния допълнителен данък са съобразени с типове глобални правила срещу свиване на данъчната основа (втори стълб) на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие, които дават право на избор дали и до каква степен да се прилага изключението за съществена стопанска дейност за целите на определяне на този данък.</p>
БЪЛГАРСКА ФОНДОВА БОРСА АД (БФБ) БЪЛГАРСКАТА АСОЦИАЦИЯ НА ЛИЦЕНЗИРАНИТЕ ИНВЕСТИЦИОННИ И ПОСРЕДНИЦИ (БАЛИП) БЪЛГАРСКАТА АСОЦИАЦИЯ НА УПРАВЛЯВАЩИТЕ ДРУЖЕСТВА	<p>С настоящото писмо бихме искали да представим на Вашето внимание предложението на Българска фондова борса АД (БФБ), Българската асоциация на лицензираните инвестиционни посредници (БАЛИП) и Българската асоциация на управляващите дружества (БАУД) за промени в ЗКПО и ЗДДФЛ, свързани с данъчното третиране на доходите от сделки с финансови инструменти, сключени на многостранна система за търговия, регистрирана като пазар за растеж по смисъла на чл.122, ал.1 от Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ), както следва:</p> <p>С разпоредбите на § 77 и § 80 от Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност (ДВ, бр. 104 от 2020г.) в ЗКПО и ЗДДФЛ бяха направени изменения, съгласно които се предвиди пилотен режим относно равнопоставеното третиране на доходите от лихви по облигации и други дългови ценни книжа и доходите от разпореждане с финансови инструменти, търгувани на регулиран пазар, с тези, търгувани на пазар за растеж на малки и средни предприятия (МСП). Срокът на този пилотен режим приключва на 31 декември 2025 г. С оглед положителните</p>	Не се приема	<p>Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане.</p>

(БАУД)	<p>ефекти, които същият оказва върху развитието както на българския пазар за растеж ВЕАМ, организиран от БФБ, така и върху капиталовия пазар в цялост, предлагаме преобразуване на настоящия пилотен режим в постоянен. Пазарите за растеж на МСП са въведени като специална категория място за търговия в Директива 2014/65/ЕС относно пазарите на финансови инструменти (MIFID II). Българският пазар ВЕАМ е инструмент, насочен към растежа и развитието на малките и средните предприятия, които са основен двигател на икономическия растеж в България и имат дял от над 98% от всички предприятия в страната. Тези дружества често са иноватори в своите сектори, а броят на заетите в тях е около 75% от всички заети в икономиката, което означава, че тази категория предприятия са отговорни за създаването на значителен брой работни места.</p> <p>Пазар ВЕАМ, организиран от БФБ, успешно функционира от началото на 2021г. и до настоящия момент на него са осъществени 18 успешни първични публични предлагания на акции и облигации, в които дружествата набраха над 63 млн. лв. свеж ресурс за своето развитие. Продължаването на данъчните облекчения ще помогне за допълнителното развитие и укрепване на пазара.</p> <p>ВЕАМ е съществена част от инфраструктурата на българския капиталов пазар, като подпомага повишаването на атрактивността и на регулирания пазар. В началото на 2024г. за първи път компания от пазар ВЕАМ, в резултат на своето успешно развитие след осъществено IPO на пазар ВЕАМ, се премести на регулирания пазар на БФБ, като набра 20 млн. лв. нов капитал от институционални инвеститори. В случай, че се запазят данъчните облекчения очакваме пазар ВЕАМ да се превърне в естествената първа крачка за младите компании към Борсата, като след достигане на своеобразна зрялост част от тях да преминават на по-високите сегменти на регулирания пазар.</p> <p>Пазар ВЕАМ представлява важен канал за привличане на нови инвеститори на българската фондова борса и капиталовия пазар като цяло. Особено съществена е ролята му по отношение на новите индивидуални инвеститори, като от стартирането на пазара техният брой е нараснал около 3 пъти. Освобождаването от данък върху капиталовите печалби значително подпомага този процес, като дава възможност на инвеститорите да участват в успеха на българските дружества и значително увеличава атрактивността на инвестициите в млади и иновативни компании.</p> <p>Пазарът предоставя жизненоважен източник на средства за компании, които търсят финансиране извън традиционните фондове за рисков капитал. По този начин се осигурява по-широк достъп до финансиране чрез разнообразни финансовите инструменти (акции, облигации, варанти и др.), което е критично за младите и иновативни предприятия.</p> <p>Не на последно място, българският пазар за растеж показва по-високо ниво на ликвидност спрямо средното за пазарите за растеж в ЕС. През 2023 г. на</p>		
--------	--	--	--

пазар BEAM са извършени сделки с акции на обща стойност 18 651 487 лева, докато на регулиран пазар оборотът е на стойност 597 784 637 лева. Съотношението на сделките с акции на пазара за растеж спрямо сделките с акции на регулиран пазар е 0,03. Същевременно, съотношението на оборотът с акции на пазарите за растеж в ЕС спрямо този на регулираните пазари в ЕС за 2023г. е 0.0041 по данни на Федерацията на европейските фондови борси (FESE), което е над седем пъти по-малко.

Следва да се има предвид, че за компаниите, които обмислят финансиране чрез пазара за растеж е от съществено значение дали доходите от разпореждане с акциите им ще бъдат третираны по същия начин като доходите от разпореждане с акции, търгувани на регулиран пазар. С оглед осигуряване на предвидима регулаторна и пазарна среда и като част от усилията за улесняване на достъпа до финансиране на МСП чрез капиталовия пазар считаме, че настоящият пилотен режим следва да се преобразува в постоянен.

С оглед на изложеното считаме, че в ЗКПО и ЗДДФЛ следва да бъдат извършени предложените промени, насочени към изравняване в режима на действащото данъчно третиране на доходите от разпореждане с финансови инструменти и на доходите от облигации или други дългови ценни книжа допуснати до търговия на регулиран пазар, с тези, допуснати до търговия на пазар за растеж. С цел синхронизиране на текстове от закона, които изравняват данъчното третиране на съответните доходи, независимо дали се търгуват на регулиран пазар или на пазар за растеж, предлагаме да бъдат допълнени и разпоредбите относно облагане на доходи на чуждестранни лица.

**Конкретните ни предложения за промени са както следва:
Закон за корпоративното подоходно облагане:**

1. Предложение за допълнение на чл.195, ал.6, т.1 и т.2:

(6) С данък при източника не се облагат:

1. доходите от лихви по облигации или други дългови ценни книжа, издадени от местно юридическо лице, държавата и общините и допуснати до търговия на регулиран пазар **или пазар за растеж по смисъла на чл.122, ал.1 от Закона за пазарите на финансови инструменти** в страната или в държава – членка на Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;

2. доходите от лихви по заем, предоставен от чуждестранно лице – емитент на облигации или други дългови ценни книжа, когато са изпълнени едновременно следните условия:

.....
.....

в) облигациите или другите дългови ценни книжа са допуснати до

	<p>търговия на регулиран пазар или на пазар за растеж по смисъла на чл. 122, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти в страната или в държава – членка на</p> <p>Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;</p> <p>2. Предложение за допълнение на заглавието на чл.196: „Финансови инструменти, допуснати до търговия на регулиран пазар или на пазар за растеж“</p> <p>3. Предложение за допълнение на пар. 1, т. 21, б. "а" от Допълнителните разпоредби на ЗКПО:</p> <p>21. "Разпореждане с финансови инструменти" за целите на чл. 44 и 196 са сделките:</p> <p>а) с дялове и акции на колективни инвестиционни схеми и на национални инвестиционни фондове, акции, права и държавни ценни книжа, извършени на регулиран пазар по смисъла на чл. 152, ал. 1 и 2 от Закона за пазарите на финансови инструменти, както и на пазар за растеж по смисъла на чл.122, ал.1 от Закона за пазарите на финансови инструменти; "права" за целите на изречение първо са ценните книжа, даващи право за записване на определен брой акции във връзка с взето решение за увеличаване на капитала;</p>		
--	---	--	--